

ఉమర్ఖయ్యాం బార్లో ఘన్తు
గా మందు బిగించి బయటి కొచ్చా
డు బాబూరావు.
అప్పుడు రాత్రి వన్నెండవు
తుంది.
బయట లోకమంతా కళ్ళ
ముందు తిరుగుతున్న ట్లని
పించింది బాబూరావుకు. తాగిన
మధువు నరాలమీద పని చెయ్యసా
గింది. ఇలాంటప్పుడు పక్కన
ఆడది ఉంటే...ఓహో...భలే రంజ
గా ఉంటుంది. నరాలు జివ్వన
లాగాయి.

ఒకసారి భార్య గుర్తు కొచ్చింది.
చత్...దాని మొహం మండ.
ఎప్పుడు పక్కలో చేరినా చంటా
డికి జ్వరం, పెద్దదానికి పాలు
లేవు, ఇంట్లో బియ్యం లేవు, కిరాణాకొ
ట్టువాడు అరు వివ్వలేదు లాంటి
సోది కబురే గాని నరదాగా నరనమా
డిన రోజులేవు.
నాలుగైదు ఖాతాలు గుర్తొచ్చా
యి. ప్సే...లాభంలేదు. ఇవాళెలాగై
నా కొత్త నరుకును చూడాలి.
ఎదురుగుండా రిక్ష ఒకటి వస్తూ

కనవడింది. దాన్ని పిలిచి
అందులో కెక్కి కూర్చున్నాడు.
ఎవ రెలాంటి వాళ్ళో రిక్షవాళ్ళు
ఇట్టే వీని కట్టగలరు.
"బాబూ! మంచి నరుకున్నా
ది-నూస్తారేటి?"
"సానా! నంసారా!"
"నంసారే."
"అయితే వద." రిక్షవాడు చూపించిన ఇంట్లోకి
దూరాడు బాబూరావు.
ముందుగది కొంచెం విశాలంగా
ఉంది. లోపల కిరసనాయిలు

దీవం వెలుగుతుంది. కరెంటు
ఉన్నాగానీ అర్ధరాత్రి పూట లైట్ సే
చుట్టూఉన్న ఇళ్ళలో ఉన్న వాళ్ళకి
అనుమనం వస్తుందని అలాంటి
వాళ్ళు లైట్లు వెయ్యరని బాబూరా
వు అనుకుంటూ ఉంటాడు. ఎదు
రుగా మంచం మీద వడుకుంది
ఒక ఆడది. ముప్పయి ఏళ్ళ వయ
సు ఉంటుంది. ఆ మనక వెలుతు
రులో బాబూరావు కళ్ళకి ఆ ఆడది
చాలా అందంగా కనిపించింది.
ఆమె పక్కలో ఒక చంటిబిడ్డ
ఉంది.

